

RAQUEL ALBIOL

Grup Municipal
ERC-AM

QUAN EL GROC ÉS EL PROBLEMA, O NO... 🟡

Llaços grocs, posar-los o treure'ls? No existeix res més, o això és el que alguns, interessadament, ens volen fer creure.

Quan Ciutadans intenta provocar tensió entorn a elements emocionals, com per exemple els símbols, sap el que es fa. Centren el seu discurs (i no és nou) en la intolerància, en la búsqueda de la crispació i així eliminen qualsevol possibilitat de parlar i tractar la realitat que ens envolta. Dins de la societat catalana hi ha persones amb opinions i punts de vista diferents, tots lícits, mentre es respecti als altres, i precisament això és el que no fan, respectar als que pensen diferent d'ells. Es pot ser unionista o independentista o no sentir-se identificat amb cap de les dues opcions, però en cap cas es pot atacar als altres per pensar diferent. La cordialitat, la llibertat d'expressió, el respecte a la diferència són prioritaris.

L'espai públic és de tothom, i s'han de poder expressar, lliurement i des del civisme, totes les opinions. Ara bé, no ens enganyem, posar llaços grocs no és el mateix que treure'ls. Posar-los és un símbol contra la repressió, de protesta contra l'existència de presos, preses, exiliats i exiliades polítiques; el llaç groc no és un símbol a favor de la independència, sinó de la llibertat civil. Treure'ls és símbol d'intolerància, d'imposar que a l'espai públic no es pugui dir res (o només el que els hi interessa). **Qui no respecta la diferència és qui trenca la cohesió social.**

La realitat és que existeixen presos, preses, exiliats i exiliades polítiques que aquesta tardor s'enfrontaran a un judici polític i injust. Abans, però sobretot des de l'1 d'octubre, patim una repressió contínua i desmesurada.

1 d'octubre, un dia històric: ens vam mobilitzar, vam defensar les urnes i vam votar, i també vam rebre uns dels atacs més agressius de repressió policial, un dia que no oblidarem mai. La majoria de la societat catalana vol una República i continuarem treballant per fer-la efectiva.

Som i vivim a Cornellà, ciutat metropolitana, ciutat diversa i variada, referent de lluites de treballadors i treballadores dels anys 60, ciutat d'acollida, ciutat on convivim moltes persones amb diferent ideologia. El problema real de la ciutadania, de Cornellà i del país és l'educació, l'habitatge, la feina, la sanitat, poder viure en dignitat... I en això ens centrem nosaltres, Esquerra, en lluitar des del carrer i des de les institucions per millorar la qualitat de vida de la ciutadania. **Continuarem lluitant per la República, i defensant els valors que la defineixen: llibertat, igualtat, fraternitat.** La República comença als municipis, per tant, també des de Cornellà continuarem treballant per una ciutat millor des d'una vessant republicana i evidentment també continuarem reclamant la llibertat dels presos i preses polítiques.